

[Per Hækkerup.]

hvad jeg formoder er tilfældet, vil blive tale om et mindre samlet timeantal end tidligere, vil udbyttet ved at gå over fra aftenskole til dagskole fuldtud komme til at opveje nedsættelsen af det samlede timetal. Enhver, der har kendskab til, hvorledes aftenskolen virker, ved, at den langt fra er så effektiv, som den kunne være, og at den ikke er det, bl. a. fordi de unge efter en arbejdsdag er langt, langt mindre modtagelige overfor den lærdom, de skal have i aftenskolen, end de ville være, hvis der var tale om dagskoleundervisning. Derfor tror jeg, at man skal lægge nok så megen vægt på de undervisningsmæssige værdier, der knytter sig til forslaget.

Jeg skal iøvrigt ikke gøre flere bemærkninger vedrørende forslaget og ordførernes bemærkningerne dertil, men vil gerne benytte lejligheden til at stille et spørgsmål til den højtærede arbejds- og socialminister. Det har i pressen været meddelt, at spørgsmålet om læreforholdets stilling i tilfælde af en lærlings sygdom skulle have fundet en afgørelse gennem socialministeriet gående ud på, at lærekontrakter, hvori der optages en bestemmelse om, at en lærlings uafbrudte sygdom i 30 dage kan medføre, at læreforholdet ophæves, kan godkendes.

Sådan som den nugældende lovs § 9 er formuleret, synes den at give lærlingen en beskyttelse på 3 måneder. Jeg vil da gerne spørge den højtærede minister, om han virkelig finder det rimeligt, at bestemmelsen fortolkes således, at der i kontrakterne kan optages en bestemmelse om, at 30 dages sygdom kan medføre ophør af læreforholdet. En sådan fortolkning ville jo betyde, at lærlinge, som er på deres tredje eller fjerde læreår, blot fordi de er syge i halvanden måned, kan kastes ud i den ulykkelige situation, de kommer i, hvis læreforholdet retmæssigt kan opsiges fra læremesterens side. I så tilfælde forekommer det mig, at lovens § 9 har fået en fortolkning, som jeg for mit vedkommende finder er imod lovens ånd; og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvorledes det forholder sig med dette problem.

Kryger: Det ærede medlem hr. Per Hækkerup talte om, at læretiden er et af de

vigtigste afsnit af ungdomstiden, og deri kan jeg i og for sig give det ærede medlem ret. Dermed har jeg også modsagt de udtalelser, det ærede medlem kom med, om, at mine udtalelser skulle udspringe af den mest reaktionære tankegang. Jeg forstår fuldtud, at den tid, de unge gennemlever mellem deres 14. og 20. år, er en uhyre vanskelig tid, og det gælder på denne tid meget mere end på noget andet tidspunkt af de unges liv om, at de kommer under betryggende forhold og får deres tid optaget af reelt arbejde. Derfor tror jeg, at det netop har sin store værdi, at forholdene omkring deres håndværksmæssige uddannelse, og hvad dermed står i forbindelse, kommer ind under så faste former, at det hele ikke svæver. Vi ser gang på gang i denne tid, hvor vanskelig det er at få anbragt de unge, og når det er tilfældet, ligger det netop i, at mestrene ikke tør tage lærlinge, fordi de synes, at de kundskaber, de unge er udstyret med, er altfor ringe. Den ansvarstøelse, som de unge burde have, har de simpelthen ikke.

Det ærede medlem udtalte, at jeg så noget pessimistisk på de unges skolekundskaber. Ja, det ærede medlem er sikkert også vidende om det forhold, som jeg understregede før, at det netop er de mest elementære fag som dansk, skrivning og regning, det er galt med. Her viser det sig gang på gang, at de børn, der kommer ud fra folkeskolen, er altfor dårligt udrustet. Jeg siger ikke, det skyldes, at de ikke har fået en tilstrækkelig god undervisning; jeg er mere tilbøjelig til at tro, at det skyldes, at undervisningen i folkeskolen efterhånden er blevet altfor alsidig, så at de unge tvinges til at rumme meget mere, end de i det hele taget kan magte. Jeg vil bede det ærede medlem tale med forskellige håndværksmestre; så vil han få at vide, at det er rigtigt, når jeg siger, at det er i de elementære fag, de unge står tilbage. Se bl. a. på de ugesedler, der bliver fremstillet rundt omkring, så vil det ærede medlem forbavses i allerhøjeste grad.

Det ærede medlem taler om fremskridt og frihed. Jeg synes egentlig, det er mærkeligt, at det ærede medlem ikke er klar over, at den studerende ungdom har bogstaveligt talt hele sin tid optaget; i mange